

Livsbetingelser för kvinnor över 65 år

I ny rapport från Äldrecentrum framkommer fortsatta skillnader mellan stadens invånare över 65 år. När det gäller socioekonomiska skillnader och skillnader mellan kvinnor och män menar vi att stadsdelsförvaltningarnas lokala arbete ska ges resurser att motverka olikheter så att likvärdig livskvalité eftersträvas.

Att vara så rädd att det resulterar i att stadsdelsområdenas invånare över 65 år inte vågar gå ut på kvällarna ser vi som ett politiskt misslyckande och som en politisk utmaning att ändra på. Faktum är att det inte är speciellt vanligt att äldre i våra områden blir rånade eller överfallna, men de är rädda för att bli det. En otrygg boendemiljö kan dessutom fungera som grogrund för grumliga intressen.

Att just kvinnor i markant större utsträckning än män är rädda är ur ett jämställdhetsperspektiv dessutom politiskt oacceptabelt. I Farsta är 25 procent kvinnor över 65 år så rädda för att gå ut på kvällen att de avstår, motsvarande siffra för män är 5 procent. I Skarpnäck avstår 23 procent äldre kvinnor att gå ut, siffran för äldre män är 5 procent. I Enskede-Årsta-Vantör är 16 procent äldre kvinnor rädda för att gå ut på kvällen och 7 procent män. Vi vill att resultatet analyseras så att vi politiskt kan agera för åtgärd.

Äldre kvinnor i Skarpnäck och Farsta förväntas leva två år kortare än kvinnor på Östermalm och Norrmalm. Det kan finnas många orsaker till detta men vi ställer oss frågan hur förvaltningen kan möta olika livsbetingelser genom sitt sociala arbete.

När det gäller mätning av oro och ångest sticker två stadsdelsområden ut. I Farsta känner 38 procent äldre över 65 år oro och ångest och i Skarpnäck 35 procent. I Enskede-Årsta-Vantör ligger siffran på 24 procent. Här vore det intressant att veta framgångsfaktorer för att lära mer av varandra.

Vi föreslår att förvaltningen återkommer med besked om:

- Vilka orsaker finns till det anmärkningsvärda att ca 25 procent av stadsdelsområdenas kvinnor över 65 år inte vågar gå ut när det är mörkt?
- Varför är det så markanta skillnaderna mellan våra stadsdelsområden avseende oro och ångest hos äldre kvinnor?
- Vilka trygghetsskapande åtgärder skulle kunna minska rädslan att gå ut kvällstid?

- Ska de äldres egna organisationer i områdena ges mer stöd så att de i sin tur kan arbeta med livskvalitetshöjande aktiviteter?
- Vilka är Enskede-Årsta-Vantörs framgångsfaktorer när det gäller oro och ångest jämfört med Skarpnäck och Farsta, vad kan vi lära av varandra?

Mariana Moreira Duarte m fl (MP)

Lars Bäck (V)